

Співає вітер-бандурист,
Луна мелодія осіння,
З дерев спадає жовтий лист,
Вкрива дерев коріння.

Пливуть лебідками хмарки,
Небес палітра синя,
Акордом хлюпають ставки,
Літає павутиння.

Сьогодні в номері:

Тобі, учителю,
дари...

2 стор.

Одне з осінніх
свят

5 стор.

Шевченківськи-
ми місяцями

8 стор.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

**5
клас**

Тобі, учителю, дари...

Від імені учнів 5 класу
Бєбих Анастасія

**Учителю! Вклоняємось доземно
Перед великим іменем твоїм.
Вже проростають ті маленькі зерна
Під поглядом, як серце, золотим.
Учителю! Ти, наче нездоланність,
Крізь все просієш іскру доброти,
Щоб засвітить у серденьку дитячій
Вогонь священний розуму й краси.**

З 29 вересня по 7 жовтня у гімназії до Дня працівників освіти проходила виставка творчих робіт учнів під назвою «Тобі, учителю, дари...». Залучилися до цієї акції й учні нашого класу: кожен приніс гідну захвату поробку. Особливо хочеться відзначити Зубенку Анну – справжню майстриню з плетіння бісером. Чарували

неповторністю роботи з дерева, паперу, ниток, пластиліну, тканини тощо.

Справжнім відкриттям стала персональна виставка робіт килимарства учениці 6 класу Французан Ірини. До уваги глядачів наш клас представив аж 61 роботу, і кожна була неповторною. Особливо активними були Зубенко Анна, Лубенець Юлія, Сілаєва Софія, Бєбих Анастасія, Черній Валерія та Легостаєв Олександр. Вони отримали нагороди, наші привітання та побажання творчих злетів.

ОСОБЛИВА ДУМКА

Історіями ІСТОРІЇ

Поліщук Анастасія та Осіпчу Юлія,
учениці 11-В класу

Історія України є надзвичайно цікавою і захоплюючою. Скільки всього пережила наша ненька-Україна: війни, кріпацтво, загарбання, поділ між іншими державами. Але нашим пращурам вдалося вибороти й утвердити своє право на свободу.

Та чомусь сучасне суспільство, як то кажуть, вчора ще не знало, а післязавтра вже й забуло про важливість збереження історичної пам'яті. Так непомітно і, як завжди, скромно промайнуло в Україні вшанування 150-річчя смерті Тараса Шевченка...

Та й 150-річчя з дня народження Івана Франка пройшло формально, і, на жаль, як зазначено у ЗМІ, від усього багатотисячного колективу університету

ім. Івана Франка делегатів було досить мало. Отак і живемо: за дріб'язковими повсякденними справами не помічаємо великих, просто глобальних речей. Це стосується і святкування 1000-ліття Софії Київської, яке почалось 21 вересня у Києві.

А чи знаєте ви, що у «Повісті минулих літ» заснування собору значиться під 1037 роком? Натомість у Новгородському літописі ця подія позначена 1017 роком. Але вчені і досі сперечаються про точну дату початку будівництва. Існує думка, що сталося це 1011р. У будь-якому разі засновником собору історичні джерела визнають київського князя Ярослава Мудрого.

Храм присвячено Софії — Премудрості Божій. Інтер'єр собору відтворює середньовічну модель Всесвіту, а зовнішній вигляд — образ Небесного Єрусалима. За свою багатовікову історію собор пережив навали ворогів, пограбування, часткові руйнування, ремонти і перебудови.

Нове відродження Софії Київської пов'язане з київським митрополитом Петром Могилою. У 1633-1647рр. він організував проведення капітального ремонту собору та його оздоблення. Навколо Софії було споруджено дерев'яні монастирські будівлі, а всю територію обнесено високою дерев'яною огорожею. До робіт у соборі Петро Могила залучив італійського архітектора Октавіано Манчіні. А 1994 року Софія Київська отримала статус Національного заповідника.

Тому, думається, що ми, нащадки, все ж збережемо історичну пам'ять нашого народу на славу прекрасної та гордої держави України.

СВЯТА ТА ЗВИЧАЇ

14 жовтня - Свято Пресвятої Богородиці

Найбільше свято жовтня - Покрова Пресвятої Богородиці. Культ Богоматері як покровительки нашого народу існує від княжих часів. Марія була земною жінкою, яку вподобав Господь стати матір'ю свого сина, щоб у людській подобі він ніс праведне Боже слово до людей. Саме тому люди, прохаючи в Бога помочі, завжди зверталися до своєї заступниці і вважали, що вона, переживши мученицьку смерть сина, не допустить на землі неправди й насильства.

Приводом до встановлення цього свята стало видіння св. Андрія Юродивого. Коли Царгород, столицю Візантії, оточили араби, у храмі Пресвятої Богородиці, де зберігалися її риза та покров, правилася всеношна. Переляканий невизначеністю народ ушент заповнив храм. Між людьми ревно молилися про спасіння народу від ворожих орд св. Андрій з учнем Єпіфаном. Коли відправа закінчувалась, св. Андрій побачив, що до царських врат осяяна світлом іде Богородиця у су-

проводі св. Івана Хрестителя та Івана Богослова.

Мати Божа зупинилася над престолом, стала на коліна й ревно молилася та проливала сльози. Вставши, вона хусткою (покровом), яку зняла з голови, покрила присутніх. Чутка про цю подію швидко стала відома всім. Люди так кричали та раділи заступництву Богородиці, що перелякани араби відступили без бою. Від тієї хустки-покрови свято дістало свою назву.

Зазвичай до Покрови завершувався період сватань і приготування до весіль, який починався після Першої Пречистої. Наші прашури вірили, що дівчата, яким набридло діувати, в свято Покрови мають попросити: «Свята мати, Покровонько, накрій мою головоньку, хоч ганчіркою, аби не зостатися дівкою» або «Пресвята мати Богородице, покрій голову мою червоним кокошником». Для дівчат Покрова — найбільше свято.

На Покрову упродовж всього дня спостерігали за погодою: якщо з півдня дув низовий вітер, зима буде теплою; якщо дув вітер із півночі — холодною; із заходу — сніжною. Існують й інші прикмети:

- Яка погода на Покрову, такою буде зима.
- Якщо протягом дня вітер змінює напрям, то й зима буде нестійкою.
- Якщо на Покрову листя з вишень не опало, зима буде теплою.
- Якщо сніг не випав на Покрову, то його не буде і в листопаді.
- Якщо лелеки не відлетіли до Покрови — на теплу зиму.
- Хто лежав до Покрови, той продасть усі корови.
- Прийшов Покров — не нагрієш хату без дров.
- Прийшла Покрова — сиди, чумаче, вдома.
- Покрова накриває траву листям, землю снігом, воду — льодом, а дівчат — шлюбним вінцем.

Касова Марія, учениця 11-А класу

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Вогне з осінніх свят

Ось і знову прийшла золотокоса осінь. Свічками запалахотіли берези, вбралися в золоті шати красені-клени. Тихі, мрійливі, зажурені осінні дні... Земля переливається золотими відтінками, а над нею – синє, чисте, бездонне небо. І здається, ніби це знов прийшла до нас Прекрасна Діва Марія і вкотре розкинула над нами свій небесно-синій омофор-покрів, щоб захистити нас, змусити замислитись над життєвими цінностями.

Особливо шанували на Україні Покрову запорозькі козаки. Богородиця була їхньою заступницею у далеких походах. Її зображення завжди було на хрестах, які носили козаки.

Не оминули свята й учні гімназії. У сьомому класі 18 жовтня відбувся захід на честь свята Покрови Пресвятої Богородиці.

Ніжна і лагідна, трепетна й мужня, Богородиця взяла нас під своє покровительство. Вона говорить за нас перед Богом. Вона – натхнення Бетховена і Моцарта, захоплення Леонардо да Вінчі і Мікеланджело, Шевченка і Гоголя. Свято Покрови – піднесено урочисте: кожен чекає заступництва Матері Божої для себе.

Редколегія 7 класу

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

День народження вулиці Пашутіна

Восьмого жовтня кіровоградці відзначили День вулиці Пашутіна, яка раніше мала назву Невська і була центральною вулицею міста. Вважається, що їй, як і місту, цього року виповниться 257 років. Місцевість на східному березі річки Інгул, звідки почалося будівництво міста, здавна називалася Подолом (тобто «низько розташована місцевість»). Через відсутність документів важко визначити, яка з чотирнадцяти вулиць Подолу виникла найпершою. Але аналіз історичних джерел дає підстави стверджувати, що нею була Невська. Під цією назвою вулиця існувала до 1908 року. Після смерті О.Пашутіна їй просвоїли ім'я міського голови. Але після великої пожежі, що практично знищила вулицю, центр міста змістився.

Крім цього нинішнє свято вулиці присвячено також людині, на честь якої її назвали. У листопаді виповниться 165 років з Дня народження найуспішнішого мера Єлисаветграда О.Пашутіна.

1878 року Олександра Пашутіна обрали міським головою. На

період його урядування припав активний економічний та культурний розвиток Єлисаветграда. О.Пашутін брав активну участь у роботі Червоного Хреста та інших міських благочинних установ, був членом правління реального училища, почесним опікуном жіночої і чоловічої гімназій, почесним суддею. Під час його головування у місті запустили водогін, відкрили перший український професійний театр, запустили міський трамвай.

Шестикласники у рамках краєзнавчого проєкту також долучились до святкування Дня народження вулиці Пашутіна. Ми відвідали виставку техніки підрозділу Міністерства з надзвичайних

ситуацій України, що представила машини від пожежного обозу часів Пашутіна до сучасності; галерею «Єлисаветград», яка представила експозицію автентичних виробів з деревини. На виставці можна було побачити елементи побуту українців Наддніпрянщини, Східного Поділля і Полісся XIX – початку XX століть. Колекція збиралася нашим земляком Володимиром Нагорним більше чверті століття. Представлені вироби унікальні, більшість з них збереглася в Україні в одиничному екземплярі.

Також ми переглянули виставку полотен художників України, представлену в галереї. Найбільше нам сподобалися картини «Портрет світла» Сергія Дриги, «Балерина», «Після виступу», «В очікуванні» Анатолія Шаповалова.

На площі біля будівлі навчально-наукового педагогічного комплексу ми переглянули виставку-продаж творчих робіт кіровоградських майстрів, скуштували солдатський чай, побачили чудових поні з кіровоградського іподрому.

Тепер будемо з нетерпіння чекати наступного року, щоб знову яскраво відсвяткувати цей день.

У.И.А. Гольденберга, невропатолога, была собственная электроводолечебница. Он сам принимал амбулаторных больных...

Марина Пашковина

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Урок художньої культури

Цуканова Валерія та Анастасія Гончар, 9 клас.

Цього тижня урок художньої культури у нашому класі був унікальним. Ми переглянули презентації «Нецке», «Визначні пам'ятки архітектури та скульптури». А найцікавішим хочеться поділитись!

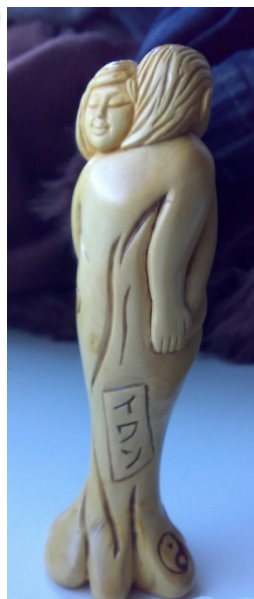
Нецке - невеликі різьблені фігурки з кістки чи дерева, роботи японських або китайських майстрів. Дивний, незрозумілий і привабливий світ приховується за мініатюрними зображеннями божеств, людей, тварин, птахів. Одна з фігурок - Стела Кохання. Вона символізує єдність та гармонію двох начал - жіночого і чоловічого (їнь і янь). Вважається, що ця фігур-

ка приносить щастя у кохання. Відомо всім мініатюра «Три мавпи» - доброзичливий і захисний символ, що втілює ідею заборони чинити зло: «Не бачу, не чую і не говорю зла».

З іншої презентації ми дізналися, чим відрізняється скульптурна споруда від архітектурної. А чи знаєте Ви, що Ейфелева вежа - це архітектурна пам'ятка Франції, названа на честь Густава Ейфеля, символ сучасної Франції заввишки 300 метрів, зведений 1889 року. Це популярний туристичний об'єкт, який щороку відвідує чимало туристів.

Т а к , тільки протягом одного уроку, ми

дізналися багато корисного і цікавого.

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

16 жовтня десятикласники мали нагоду відвідати шевченківські місця та пройти по землі, «яку сховає Тарас малими босими ногами». Екскурсія у село Моренці була захоплююча: ми занурилися в атмосферу життя українських селян за часів дитинства Великого Кобзаря та насолодилися чудовими краєвидами. Звучали і вірші Шевченка. Поринувши повною мірою у справді поетичну атмосферу, ми вирушили до маєтка пана Енгельгардта. Сьогодні у ньому розміщено загальноосвітню школу, проте сама споруда не підлягала реконструкції, тому ми могли порівняти умови життя Тараса до служби у пана та під час неї. Нашому зору відкрилася живописна алея, що вела до маєтку, панський сад та «скарбничка Тарасових віршів» - дуб, яко-

му близько 800 років. Потім наша подорож продовжилася, і ми вирушили до села Керелівка (тепер Шевченкове), де нас надзвичайно вразив музей. Також ми побували на могилі матері Великого Кобзаря.

Та подорож на цьому не завершилась. Ще відвідали село Шампань, куди були запрошені гостями з Чехії, з якими ми познайомилися під час екскурсії. Тут нас люб'язно зустрів та ознайомив з військовою технікою учасник бойових дій в Афганістані Бойко Олег Леонідович. Велика вдячність йому за можливість насолодитись поїздкою у військовій техніці! Найбільше хочеться подякувати директорів нашого навчального закладу професору, народному артистові Анатолію Єгоровичу Короткову, адміністрації гімназії та нашим вихователям за цю захоплюючу поїздку.

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.

Голова комісії інформації УПГ:

Комп'ютерна верстка та дизайн: Денисов Д.О.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені, 2011. Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.